

DOBRI OTAC ANTIC

BROJ
2
1972

GLASILO VICEPOSTULATURE

GOD. II

PODACI O ŽIVOTU I RADU O. ANTIĆA

- 26. IV. 1920.** Provincijal fra Ante Cikojević piše odulje pismo Generalu Reda o nekim problemima u Provinciji. Posebno se obraća Generalu da bi dozvolio da fra Ante Antić može biti učitelj novaka premda još nema kanonske godine:
- Habeo juvenem doctum, prudenter ac vere sanctum. Pro magistro novitiorum videtur a coelo donatus. Ast non habet legitimam aetatem, quia 27 annorum est nempe natus 16. IV. 1893.
- Praevideo in primo definitori ali congressu ipsum in magistrum novitiorum electum iri, ideo peto praeviam dispensationem pro eius electione. (Imamo mladomisnika učena, razborita i zbiljski sveta. Izgleda da nam ga je nebo darovalo za učitelja novaka. Međutim, nema zakonsku dob, jer mu je tek 27 godina; rođen je 16. IV. 1893.
- Predviđam da će na slijedećem definitorijalnom sastanku on biti izabran za učitelja novaka, pa zato molim prethodni oprost za slučaj njegova izbora.)
- Visovac, samostan novicijata, okupirala je talijanska vojska pa je Uprava Provincije premjestila novicijat u Zaostrog.
- 14. VII. 1920.** Fra Ante Antić izabran je jednoglasno za učitelj novaka.
- 20. VII. 1920.** Broj 1826 Provincijal javlja fra Anti da ga je starještinstvo »imenovalo MEŠTROM NOVICA«: ». . . Počnite, dakle, u ime Božje taj teški i znameniti rad, a sjetite se da samo Bog plod daje. Zazivljem pomoći Božju vrhu Vas i Vašega rada.«
- 25. VIII. 1920.** Broj 2053 Provincijal javlja fra Anti da ga rović piše iz Zaostroga da je fra Ante Antić oslabio i da neće moći izdržati u službi.
- 31. VIII. 1920.** Broj 2018 Fra Ante Antić — kao učitelj novaka — šalje izvješće provincijalatu.
- 14. X. 1920.** Broj 2223 General Reda javlja da je potvrđen izbor fra Ante Antića za učitelja novaka.
- 22. X. 1920.** Broj 2247 Provincijal šalje u Zaostrog fra Bonu Radoniću da zamijeni bolesnog fra Antu Antića.
- 14. XI. 1920.** Br. 2344 i 2346 Gvardijan iz Zaostroga javlja da je fra Ante Antić bolje. To isto javlja i sam fra Ante.
- 4. I. 1921.** Broj 2651 Fra Karlo Eterović iz Sinja moli da mu pošalju fra Antu Antića kao pripomoć. Fra Karlo je bio u Sinju: učitelj klerika-filozofa, ravnatelj gimnazije, profesor filozofije (8 sati) i profesor gimnazije (7 sati).
- 19. V. 1921.** Broj 3459 Provincijal javlja fra Anti Antiću da uzme pod duhovnu upravu novake Čarića i Krokara.
- 25. VI. 1921.** Broj 2651 Učitelj novaka fra Bono Radonić javlja provincijalu da je novak Krokar obolio . . . »bojim se da je uhvatilo bolest od fra Ante . . .«
- 17. III. 1922.** Broj 364, 366 Fra Ante Antić u Imotskom bri ne se za klerika Dizdara.
- 2. V. 1922.** Broj 633 Provincijal preporuča fra Anti klerika fra Ivana Glibotu.
- 9. VII. 1922.** Broj 1050 Fra Petar Grabić piše Provincijalu da bi Antić mogao doći u Makarsku.
- Prov. kapitol 1922. Fra Ante Antić je određen za Makarsku: pomoćnik učitelja klerika, učitelj braće laika, vjeroučitelj posluge i samostanski vikar.
- 7. IX. 1922.** Broj 1674 Fra Ante Antić moli da bi se nadilo neke asketske knjige za klerike.
- 10. X. 1922.** Broj 1924. Fra Ante Antić pita hoće li svi klerici učiti ascetiku i mistiku.
- 4. VIII. 1922.** Zapisnik def. sastanka: »Uviđa se shodnost, da se u Makarskoj uvede učenje i predavanje asketike i mistike. Tu se stvar predaje p. o. fra Anti Antiću, da je još bolje razvidi i o tom plan učini.«
- 26. XII. 1922.** Broj 365 Fra A. Antić iz Makarske moli da se knjižari Marietti u Torino posalje 114,5 lira za knjige.

Što nas privlači u crkvu Lurdske gospe?

Tvoj život, dobri naš Oče Antiću. Tvoj neporočni život.

Neporočnim životom se najsigurnije brani vjera.

Tvoja načelnost. Svako vrijeme traži specijalne ljude i posebne oblike svetosti.

Bio si čovjek Božji, živio si za druge!

Bio si čovjek duboke pobožnosti i dovodio si ljude natrag do Boga čovjeka.

Bio si čovjek visoke duhovnosti i tako vrlo koristan svojoj zajednici.

Dragi Oče, tvojim prelazom iz vremena u vječnost nastala je praznina. Providnost nam je darovala Tvoj grob u svetištu drage Lurdske Gospe. Vrlo često se okupljamo oko Tvog groba i Njezina oltara istovremeno. Tište nas mnogi osobni problemi... Obvezuju nas i zajednički problemi životne sredine. Vapimo za duhom istine i pravde! Ponekad nam manjka svijest moralne odgovornosti pred Bogom, kojega se ne može nadmudriti, izigrati ni podmititi.

Dobri Oče, što povjerimo Tebi — povjerenju je i dragoj Gospici. Ona je ljubila ljude. Njezino oko želi prepoznati u nama svoga Sina u našim danima života. Zagovaraj nas kod Nje. Ali ne samo nas koji se okupljamo oko Tvoga groba, nego molimo za Svetog Oca, za biskupe, svećenike, redovnike i redovnice i za sav Božji narod.

Izmoli svima evanđeosko sjedinjenje u mislima, riječima i djelima pod vodstvom Duha Ljubavi.

Na 13. lipnja — **TVOJ IMENDAN** — okupit ćemo se oko Tvoga groba sigurno u većem broju nego na mjesecnim sastancima u samostanskoj kapeli. Čestit ćemo svome **DOBROM OCU**. Svu toplinu iskrenih odanih i zahvalnih srdaca, sav respekt duha položit ćemo u Gospine ruke — za Tebe!

S A V

Posvetite se u svome vremenu

Dobri Otac Antić za života se zanosio mislima o. Anastazija od sv. Krunice, karmeličanina iz Genove. Vidi se da su se duševno podudarali. Kao Otac Antić tako i o. Anastazije jest vođa Bogu posvećenih duša. Na ovim stranicama pružamo našim čitateljima nekoliko izabranih misli iz članka o. Anastazija: Collana »Fiamma viva«, tempo e vita spirituale, Roma 1971, 13.

Otac nebeski nas (u Isusu Kristu) sebi »izabra prije stvaranja svijeta, da budemo sveti i bez mane pred njim . . . On nas predodredi . . . prema odluci svoje volje . . . sebi za sinove po Isusu Kristu.« (Ef 1, 4-5).

Prema tome tekstu sv. Pavla svetost je neki odnos; odnos čovjeka s Bogom, koji se ostvaruje po Kristovoj tajni.

Svetost, odnos prema Bogu

Svetost odnos prema Bogu — svrha je našega života. Bog nas je stvorio, Bog nas uzdržava, Njemu se vraćamo.

Taj odnos prema Bogu je bitnost našega života. Bog želi, da iz toga odnosa proizađe život s Bogom, da tajna Njegova života postane snaga, kvasac našeg vremenskog života; da tajna Njegova blaženog života postane u nama korijen blaženstva, koji raste i razvija se dok hodamo u vremenu.

Taj plan, po kojem Bog želi spojiti vječnost i vrijeme, ostvaruje se u tajni Utjelovljene Riječi, a odande se prelijeva u srce svakog čovjeka, jer je svaki čovjek pozvan u Kristu da primi dah vječnoga života, da vremenski život pretvori u predvečerje vječnosti.

Vrijeme, odnos prema vječnosti

Bog nas je stvorio u vremenu, a mi moramo to vrijeme oživjeti. Bez stvaranja ne bi bilo vremena, bila bi samo vječnost. Vrijeme dodiruje vječnost i teži za vječnošću po Isusovom otkupljenju i čovjekovom preobraženju. U tom vremenu mi se moramo posvetiti . . . postati sveti.

Vrijeme i svetost donekle jesu jedno te isto. Tko je primio u poklon vrijeme mora se i posvetiti, ostvariti svetost. Vrijeme je Božja mjera u kojoj Bog od dana do dana u nama radi da u nama proizvede svoj život.

Vremena pripadaju Bogu, a vrijeme čovjeku

Svaki čovjek ima samo jedno vrijeme, svoje vrijeme i u tom svome vremenu, po Božjem planu, mora postati svet u Isusu Kristu. Moje vrijeme to je trenutak koji prolazi, ali za mene to je sve . . . to mi je sve bogatstvo, sva vrednota, jer u njemu sve ostvarujem: ostvarujem svetost ili propast. Moje vrijeme posvećenja je sada, danas.

Krist obuhvaća sva vremena, vrijeme cijelog čovječanstva, a moje vrijeme je kratak trenutak dok boravim na zemlji i od vjernosti tome trenutku zavisi moja svetost, moje posvećenje.

Ljudska je svetost tako uokvirena vremnom, stavljena u vrijeme i to vrijeme treba proživljavati u predanju Onome koji nam daje vrijeme, u predanju Bogu — Bogu samome.

Ako je to tako — a tako jest! — onda se svetost ne odgađa . . . i ne traži se drugo vrijeme za svetost, nego moje vrijeme, tj. ovo vrijeme koje mi je dano. I nije krivo vrijeme ako se ne posvetimo i nismo vjerni, jer vrijeme nam je baš dano da ga iskoristimo vjernošću . . . i da se posvetimo. Tako vrijeme — okvir svetosti — postaje i prostor svetosti.

Odluka Božja glede svetosti svakoga čovjeka je vječna, ali treba da se ostvari u vremenu. Vrijeme je kao životni prostor u kojem sebe mogu upotpuniti i kao čovjek i kako dijete Božje.

Vrijeme, dinamizam svetosti

U vremenu smo kao živo stvorenje, koje po Božjem planu sazrijeva u smjeru jednoga blaženstva . . . u smjeru života Isusa Sina Božjega. Vrijeme me tjera, potiče da radim. Vrijeme daje dinamizam svetosti, jer u vremenu se na meni obavlja djelo Božje: u vremenu Bog me stvara, objavljuje mi se, spasava me. Isusove tajne nisu za mene neka prošlost, one traju i u mome vremenu i potiču me na svetost i sazrijevanje u svetosti. Tako moj život poprima smisao jednog božanskog plana, koji se polagano ostvaruje kako Bog hoće, ali i kako ja slobodno surađujem, jer vrijeme je Božji i moj prostor . . . prostor moga posvećenja.

Prolaznost vremena ne osuđuje naš život na starenje, umor, nego na ubrzano »hodočašće«, na sastanak s Bogom, jer brzina prolaznosti vremena je znak Božje želje, da se što prije ostvari očekivani sastanak s Njime. Tako naš život postaje putovanje prema Bogu brzinom, koju ne bijezi sat, nego Božje i naše želje . . . i sve što prolazi vodi nas i približuje Bogu. A svetost se ostvaruje kada dođe Isusovo vrijeme i naše.

Isus da siđe na zemlju očekivao je puninu vremena. Svi mi pojedinačno dolazimo do punine vremena, do zrele svijesti spasenja. Samo kada postignemo svijest da nam je potrebno spasenje, samo tada bivamo sposobni da razumijemo Boga. Osobno iskustvo — koje je sazrelo tokom vremena — da mi je potrebna poniznost, da mi je potreban Bog . . . uvodi me u puninu moga vremena, u otkupljenje, spasenje, svetost. Kroz vrijeme, po vremenu prodire Isus u moj život i postaje tajna moga spasenja, tajna moga posvećenja, moje svetosti.

Vrijeme, težnja za svetošću

Dok svetost u ustrpljivosti sazrijeva, vrijeme nas svaki dan izaziva da težimo za svetošću. Baš zato što svetost kroz vrijeme sazrijeva svetost je jedan nesvršeni zemaljski događaj. Dok živimo, dok smo u vremenu naša svetost putuje . . . dok živim na putu sam da postanem svet. A jer sam na putu nemam prava da se odmaram i ne smjem mirovati . . .

Svako vrijeme je vrijeme svetosti: mladost, zrela dob, starost. Moja sadašnjost mi veli, da je svetost u meni kao sjeme, kvasac. Evo onda težnja za postignućem svetosti, nuda i želja da ugledam Boga — Boga, koji polagano proizvodi u meni otcjepljenje od stvorenja i unutarnje pročišćenje koje me orientira prema Bogu samome. A Bog nije težnja moga života, ako nije moj život; Bog neće biti moja budućnost, ako nije moja sadašnjost; Bog neće biti moj vječni život, ako nije moj sadašnji život. Tako postajemo svjesni da je u nama jedan život, koji nije od ovoga svijeta nego drugoga; da je u nama život koji se ne zatvara u okvir vremena, nego nadilazi vrijeme . . . Granica između vremena i vječnosti polagano nestaje.

Svetost oduševljava vrijeme

Iz rečenoga slijedi jedino da svetost oduševljava vrijeme, daje vremenu dušu i polet, pa ako smo i stari.

Krščanin nije izvan vremena, a nije ni rob vremena, niti dozvoljava da njime upravlja njegovo vrijeme. Vremena su Božja, a vrijeme je naše . . . Treba cijeniti vrijeme Božje s našom vjernošću, našim životom vjere, nade i ljubavi te ovim teološkim darovima oduševiti vrijeme tj. ne zatvara-

ti se u dane koji prolaze, nego živjeti kao djeca u kući Očevoj. I to ne sutra nego danas, svaki dan . . .

Tko je poznavao duh Oca Antića mogao je zapaziti kako je Dobri Otac navedene misli očigledno iz dana u dan ostvarivao. Svetost — odnos s Bogom — u životu Oca Antića sačinjavala je dinamiku njegovog vremena i oduševljavala njegovo vrijeme tako da mu je sav život bio tema: Posvetiti se u svom vremenu.

O. Ladislav Marković, ocd

VOJNICI U BUNKERU I ONI NA BOJNOM POLJU

Jednom smo razgovarali o njima. Veoma mi se usjekla u sjećanje ta fra Antina usporedba. Kod njega je iznenadivala jednostavnost i jasnoća kojom je prilazio problemu.

Govorio mi je: »Kćerke, mi redovnici smo kao vojnici u bunkeru, koji pučaju kroz uglađene otvore i često pučamo u prazno, ne pogodamo cilja. Zaštićeni smo samostanom, pravilima, odijelom kao neke vrsti zidom, ali nam to zatvara prilaz k dušama u raznim prilikama gdje se ne može doći odjeven u redovničko ruho.

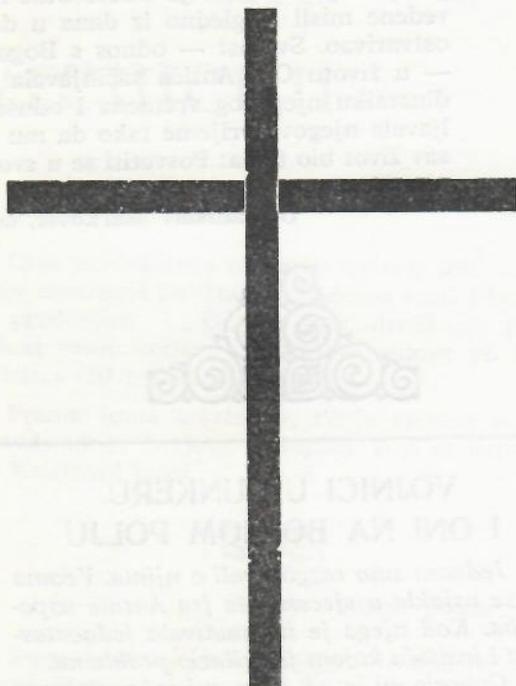
Vi, Bogu posvećeni u svijetu, vi ste kao vojnici na otvorenom polju. Izloženi bojnoj vatri sa svih strana, ali i s većom mogućnošću djelovanja. No, pazi! Nije sve u vanjskoj aktivnosti, u izvještajima bogatim brojkama, jer sve to može biti prazno. Da bi ta aktivnost bila plodna mora dolaziti iz duše ispunjene Bogom. Morate se zato još više napajati na izvorima duhovnog života.

I na Tvojim licu treba se odražavati slika Tvoje nutritne. Ono neki Ti bude mirno, jednostavno, naravno, kao lice djeteta. Jer Bog Te ljubi i Božje si dijete, glasnik Njegove ljubavi i dobrote. Svi koji dođu u Tvoju blizinu, trebaju to spontano osjetiti.«

»Biti mirna i bezazlena kao dijete,« koliko puta sam kasnije u sebi ponavljala te svečeve riječi. Da, često ga za to molim. Uvijek kad nastupi opasnost da mi se lice zamrači, sjetim se njegovih riječi. Sjetim se njega, fra Ante i njegovog djetinje vedrog smiješka, koji sam imala sreću toliko puta vidjeti da sjaji s njegova lica.

s. Grinjona

TAJNA

KRIŽA

Tajna u koju je fra Ante polako uvodio duše koje su mu dolazile . . .

Riječ o križu ludost je onima koji propadaju, a nama koji se spasavamo sila je Božja . . . Mi propovijedamo Krista raspetoga: Židovima sablazan, a poganim ludost . . . (1 Kor 1, 18; 23-24).

U njegovim poukama i savjetima tema o križu provlači se kao zlatna nit.

Nije mu baš bio posao lak. O tome se može mnogo znati, govoriti i pisati, a da se opet ništa ne zna. Križ se upozna tek kada se dotakne duše. Tajna križa leži u unutarnjem svjetlu koje Bog proganjanoj duši jednog dana dade: po čemu uvidi da je u križu sve, pa od toga dana ni za čim drugim ne teži nego za tim — ili trpjeli ili umrijeti (Sv. Terezija Avilska).

Fra Ante je toga bio svjestan. Znao je da dušu odjednom ne može dovesti do toga, niti izravno. Zato je išao zaobilaznim stazama.

Evo njegovih riječi:

»Križ je hrana koju može podnijeti i 'bolesnik'. Križ je najbolji antibiotik protiv trovrsne požude.«

* * *

Više puta je poticao: »Naložite si koju manju pokoru koju možete neprimjetno obaviti. Svladavajte oči, uši, jezik, držanje . . . To nas jača za veće križeve.

Gajite veliku želju da savršeno izvršite svaku točku Pravila, discipline i redovničkih običaja.«

* * *

S velikim poštovanjem pristupao je dušama koje je Gospodin pohodio kojim većim trpljenjem. Ali nad njima nije plakao!

Jednom zgodom ovako je rekao: »Križevi i poteškoće su litice i kamenje preko kojih Vaša duša treba da projuri svom silom da tako što prije dođe k Oceanu . . .«

»Molite da spoznate i doživite smisao križa u svom životu.«

»Nikada ne gubite mir. Pa ni onda kada se sve uroti protiv vas, ako sve propadne . . .«

»Kad dođu časovi kušnje i tame, gledajte očima vjere, Božjim očima, srcem i osjećajima presvetog Srca Isusova.«

* * *

Tko ljubi taj hoće da postane sličan onome koga ljubi. Zato je fra Ante često poticao: »Gladujte za trpljenjem. Molite Isusa da s njime trpite, da se smijete sjediniti s njegovim trpljenjem i prikazati Ocu njegovu trpnju, njegovu osamljenost, njegovu žeđu za našom ljubavlju.«

»Budite hrabri i spremno se odazovite na sve pozive Božje prema gore. Budite hrabri i radosno primite svaki križ.«

* * *

Trpljenje je »visoka škola« duhovnog života. Fra Ante to ne zaboravlja i potiče: »Znaj trpjeli! Ne daj se smesti porugama. Poniženja i ukori te bruse. **Križ je tvoja knjiga svetosti.** U školi križa moramo naučiti ljubiti bližnjega.«

»Budite svojim sestrama drugi Krist koji polaže svoj život za svoje prijatelje . . . I to bez obzira, svima, i prema onima koje su prema vama hladne.«

»Ne razumiju te, rugaju ti se? — Što zato?! Nikome ne pokazuj da te to boli . . . **Krist je šutio!**«

»Tvoje je mjesto na križu! Raspeti Zaručnik i raspeta zaručnica!«

* * *

Veliki prijatelj križa shvaćao je veličinu i vrijednost patnja: »Odvratnost, duševna suhoća, tama i duševne patnje veća su milost nego zanos i ekstaze.«

Drugom zgodom veli: »Božje je da šalje uspjeh i neuspjeh, slavu ili poniženje, dobro ili зло, radost ili bol. Sve primite zahvalno iz ruke Božje.«

Često se služio rijećima sv. Pavla Filipljanića (2, 5-9): »Imajte u sebi iste osjećaje koje je u sebi imao Krist postavši poslušan do smrti — i to do smrti na križu.«

* * *

Misao o križu upravo ga je opsjedala. Često je upućivao: »Ti moraš nestati. Moraš poništiti samu sebe. To je tajna tvoga uspjeha.«

»Trpjeli i ljubiti — kad to znamo, onda znamo sve.«

* * *

Križ je najbolje odgojno sredstvo vječnoga Pedagoga. Zato je fra Ante neprestano uvjerao: »Budi zahvalna za svaki križ i budi svjesna da po križu Gospodin radi u tvojoj duši.«

* * *

»U kušnjama i protivštinama se krepost utvrđuje. Dok kroz njih ne prođu, ne vrijede mnogo.«

* * *

Naš dragi Otc nashtoao je da nam otvori široke horizonte, da nas izvede iz uskogrudnosti na prostrano polje apostolata patnje za duše i Crkvu. Jednom veli: »Isus je rekao sv. Katarini Sijenskoj ove riječi: 'Crkvu će spasiti u vremenima — ne političari i učenjaci, nego velikodušne duše koje su spremne da budu žrtve za Crkvu!«

Neslomiva je bila njegova želja da postane što sličniji Isusu u stanju žrtve. Tu svoju čežnju spontano je prelijevao u one koji su mu se povjeravali: »Budite sretni ako vas vodi Kalvarijom! Molite ga da smijete biti s njim kao janje pred Presvetim Trojstvom mrtvo, zaklano . . . janje u adoraciji . . .«

KOMEMORACIJA

prigodom sedme obljetnice smrti

1965. — 4. III. — 1972.

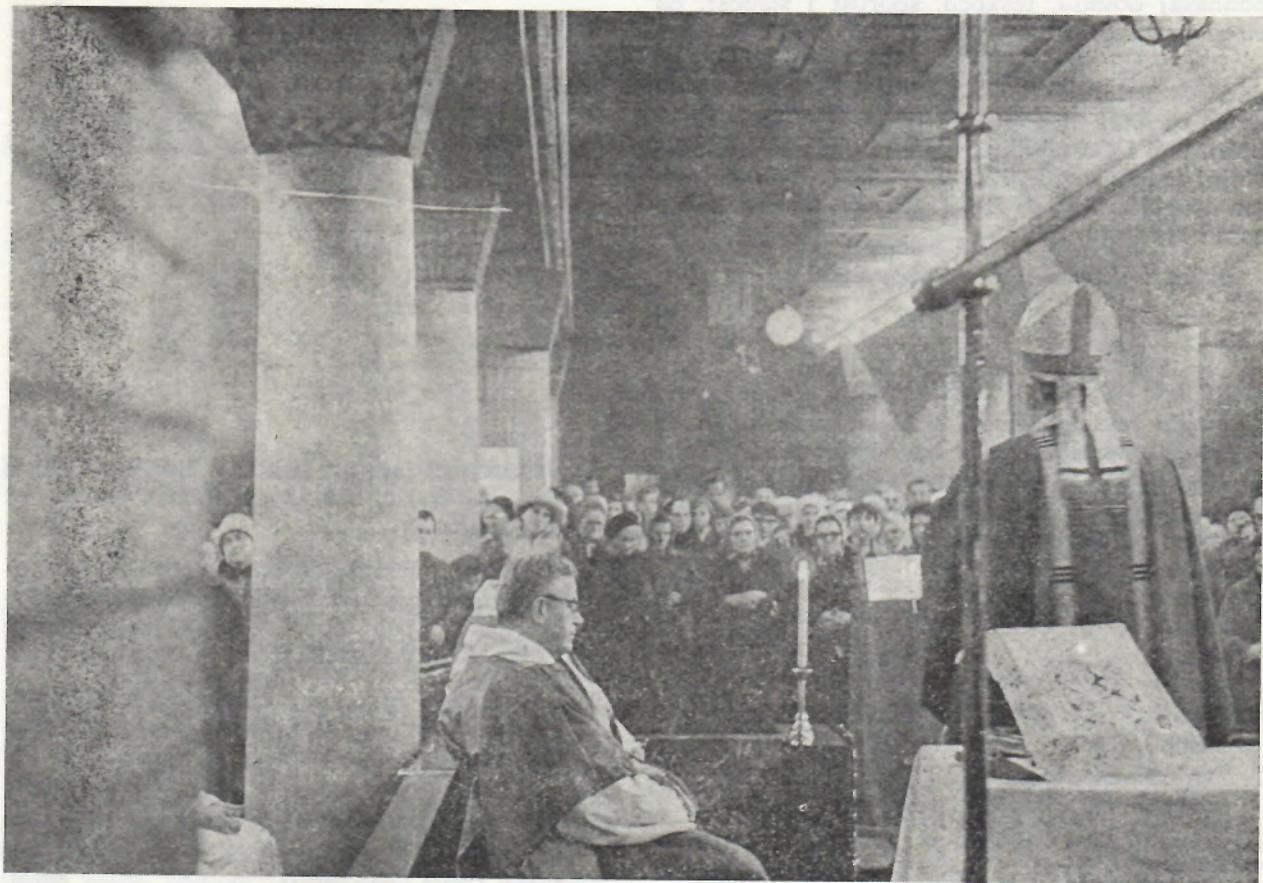
održana u Svetištu Majke Božje Lurdske

PROVINCIAL GOVORI

Program Komemoracije:

1. B. Britten: Preludij — orgulje s. Imakulata Malinka
2. Komemoracija — Predvodi i drži homiliju preuzv. biskup dr Josip Salač
3. Za vrijeme svete Mise pjeva solo g. Matiša Rajčić — i svira violinu solo g. Boris Blašović
4. Crkveni zbor pjeva četveroglasno — Petelin (Gallus): »Evo kako umire pravednik«
5. Prigodni govor poslije svete Mise drži mnp o. dr fra Petar Čapkun, provincial
6. »Željan Boga« — Osobni susret s ocem Antićem — recital izvode ministrandi
7. Th. Dubois: Toccata — orgulje s. Imakulata Malinka

BISKUP SALAČ GOVORI

Uz preuvz. Biskupa koncelebrirali su: mnp. o.o. Provincijal, Srećko Majstorović, Ante Katalinić, Ivan Mirković i Roko Tomić.

Štovatelji Oca Antića u velikom su broju prisustvovali koncelebraciji, lijepo uresili sarkofag cvijećem i svijećama i dugo se zadržali u blizini Dobrog Oca.

MINISTRANTI RECITIRAJU

2. ODLUKE i BILJEŠKE

Duhovne vježbe: 17. XII. 1923.

O drugom nigda govoriti. Mrtvi svoj jezik, trpi, podnašaj dosadu, teškoću, sporost i slabost, pa će se Gospodin smilovati.

Ujutro se obnovi, dušo moja, i počni dan kao da si sama na svijetu s Gospodinom Bogom. Nigda se ne upuštaj u govore na dugo; presijeci, muči, bježi, trpi i Gospodin će pogledati na te. Ne udovoljuj jeziku, pohlepi za hranom, naklonosti prema drugima. Tebi je živjeti skriven u Bogu s Isusom i Marijom.

Bože moj, smiluj se meni griešniku!

* * *

PONIZNOST RAZUMA

Jedini sam griešnik, ništa... Bijah sklon na svako zlo, nesposoban za ijedno dobro.

Iz ovoga uvjerenja, treba da se duša, srce, voila i cijelo biće ponizi, poništi, prezre pred neizmjernim veličanstvom Božjim i — radi Boga — pred ljudima.

* * *

OBZIROM NA DRUGOGA

1. Prezirati se tako, da se podloži bližnjemu i nižemu.
2. Trpjeti »cum pace«, kad si prezren, kad se do tebe ne drži ništa, niti se računa na te.....
3. Prezirati sebe i veseliti se kad nas preziru, oma-lovažavaju i grde.

* * *

16. IV. 1926. Ušao sam u 33. godinu.

S pomoću Božjom:

1. Čuvat ču muk, potpuni i strogi.
2. Obavljati neprestanu molitvu.
3. Trpjeti rado s Isusom na Križu.
4. Život poniznosti i siromaštva.
5. U Mariji k Isusu.

DUHOVNE VJEŽBE 26. VII. 1926.

S pomoću Božjom, spoznao sam da se neprestano imam vježbati u svetoj poniznosti. Da ustrajno dođemo do savršenosti, nužno je čuvati muk, nutarnju i vanjsku samoću, ne stavljati se nigdje gdje nije volja Božja i nastojati doći do neprestane molitve i sabranosti.

1. Okom vjere pogledati na veličanstvo Božje, zatim na svoju bijedu i ništavilo, te se pred Njim poniziti, podložiti, koliko bude Njegova milost dala.
2. Sve dobro imamo i jest od Boga i za sve jedino Njemu: hvala, slava i čast!

Iz duhovne o. Ante

3. Veseliti se, jer sam ništa, a Bog sve ima u sebi, sve može, sve zna, u svemu je bogat i neizmjeran.
4. Kajati se, jer sam oduzeo ono što On ima najizvrsnije izvan sebe tj. slavu, kad sam se hvatio, uzdiao, do sebe držao, tražio priznanje i čast. Reci često: Tibi soli honor et gloria!
5. Daj mu svu čast i slavu koju si mu ti ukrao i koju mu kradu ljudi, priznajući ga kao prvi cilj i zadnju svoju svrhu.
6. Divi se i čudi kako ga anđeli štuju i časte i poništaju se pred Njim, a ti se uzdižeš i hvališ. Boj se, da ti Gospodin ne digne milost. Strah Božji i poniznost.
7. Bježi, prezri čast, cijenu, štovanje i vlastitu hvalu.
8. Nikada se, s pomoću Božjom, neću opravdati ili odgovarati, ako mi se štogod predbaci, podmetne, prigovori, optuži i slično.....
9. O drugima neću govoriti nigda. Ako treba što reći, prigovoriti, spomenuti... nikada — s pomoću Božjom i Marijinom — neću za njim, već njemu pravom i čistom nakanom pred Gospodinom. Gdje me ne zove dužnost šutjet ču i preporučivati ga Gospodinu. Stvari i govorjanja o drugom, koja na mene ne spadaju po dužnosti ili me ne zove ljubav, neću slušati, izbjegavat ču ih i neću se u to ni najmanje mijesati.
10. U stvarima koje ne zaslužuju da se o njima govoriti, ili je suvišno ili bez razloga, već samo ljudsko naklapanje, trebam se čuvati. Tako isto na ono što ne spada na te, ili je bolje preko toga prijeći, pusti i ne osvrći se na to.
11. Kad je stvar svršena, izbjegavat ču svaku suvišnu riječ koja više ne pomaže.

ostavštine

Antića

DUHOVNE VJEŽBE 8. II. 1928.

Odricanje:

1. Govoriti kad je potrebno, kad sam upitan.
2. Nikada trošiti vrijeme uzalud, osobito ne govoriti bez razloga.
3. Ustrajnost u razmatranju.
4. Poslije svete isповједи zaboraviti i ne misliti niti u molitvi na osobe drugog spola. Vladati se s njima po primjeru Isusovu....

*

Bježi svaku ugodnost i ne vjeruj joj.

*

1. Ništa ne poduzimati iznad svojih sila.
2. Običajno i nesmučena oka gledati u svemu volju Božju.
3. Odmah s početka prikazati Bogu svoj rad i preko svoga djelovanja često se sjećati njega, čistim strjelovitim molitvama.

*

Ne trpi da te tijelo vuče za sobom, a osobito u pohlepi za hranom!

M U Č I !

*

Moja pokora:

1. Zajednički život.
2. Govoriti jedino ako sam pitan, ili me zove dužnost.
3. Kloniti se svakog ljudskog općenja.
4. U svim poslovima, zgodama i saobraćaju sa svakom osobom osobito duhovnom, pomnivo i razborito promatrati stvar, stanje, pitanje... i uzdignuti pamet k Božjoj mudrosti moleći Sedes Sapientiae za prosvjetljenje, pa odgovoriti ukratko i jednostavno te se čedno i ozbiljno povući.

*

Totius perfectionis verissima regula est: esto humilis et ubicumque te ipsum inveneris, relinque te ipsum.

*

U muku tajna savršenosti!

Sjećanja na fra Antu Antića

Poštovanom o. fra Antu Antiću, koji je sveto umro u Zagrebu 4. III. 1965. bio sam kolega od novicijata na Visovcu gdje smo zajedno obukli franjevačko odijelo dne 17. IX. 1911. »Meštar« nam je bio stari i oblubljeni fra Dane Klarić. U gimnaziji sam bio mlađi od fra Ante za godinu dana.

Ova veza potiče me da »in memoriam« fra Antu dadem u javnost nekoliko uspomena na nj. A to ne da ga slavim, jer on na to ni za života na zemljici nije računao, a pogotovo sada kada je već u »slavi nebeskoj«. Pišem ipak »na spomen« mlađima, da im njegov primjer svijetli kao uzor pobožna i dobra redovnika i svećenika.

Poslije teologije ja sam malo s njim živio zajedno (u Zagrebu šk. god. 1955. — 56), a sada sam i ostario da bi o njemu nešto temeljitijega i opsežnijega napisao. Zadovoljiti će se samo s nekoliko ličnih uspomena i refleksija koje će dati barem neko svjetlo u njegov život.

Došao sam u Sinj, u sjemenište, početkom rujna 1906. Prva nedjelja donijela mi je veliki doživljaj i iznenadenje. Mi sjemeništarci koji smo onda živjeli u starom sjemeništu prisustvovali smo redovito svetoj misi u franjevačkoj župskoj crkvi Gospe Sinjske iza velikog oltara. U 8 sati došli smo iza oltara. Zazvonilo zvono, a na koru zasvirala gromkim glasom one stare Riegerove orgulje, koje sam ja tada prvi put u životu čuo. Iza toga izidoše 3 podvornika i 3 svećenika. I ovo je prva sveta misa u troje kojoj sam prisustvovao. Od tih šest jedan mi je pao u oči: kadioničar! Bio je normalna stasa, crvenkast i debeluškast. Pomislio sam: kako je dobar i pobožan taj sjemeništarac koji je dobio tako odličnu službu da bude kadioničar. Kasnije sam doznao da se taj dječak zove: Ante Antić, da je iz Zatona kod Šibenika i da je već »drugaš«, a ja sam bio tek »prvaš«. Ovo je moje prvo upoznavanje s fra Antonom Antićem. I kasnije je on, kao nekim privilegijem, redovito vršio službu kadioničara na svečanim konventualnim misama, nedjeljom i blagdanom.

Drugi moj dodir s fra Antonom nije bio tako pjesnički. On je bio u trećem razredu, a ja u drugom. Kao »trećaš« počeo je učiti grčki, pa je često za vrijeme odmora u dvorištu izgovarao »en tais nikais«. To nisam razumio i činilo mi se malo smiješnim što on to toliko puta ponavlja. Jednoga dana ja mu se narugao ponavljajući dva-tri puta: »En tais nikais«. On to zapazio, pa skočio k meni i dao mi zaušnicu. Nije me baš zaboljelo, ali nije bilo ni za šalu. Jedan vidljiv izljev njegove vruće šibenske krvi! Bio je onda »sangvinik«. Ja nisam reagirao, a i kako će kad je on »trećaš«, a i veći od mene! To je sve što o njemu, u sitnicama, znadem iz života u sjemeništu. U školi su se na kraju semestra ocjene čitale javno, pred svim učenicima i profesorima u »Dvorani«. Po tome sam doznao da je razred prolazio s vrlo dobrom uspjehom. To je današnja ocjena 4, a ondašnja 2. U ponašanju je bio dobar, pobožan i uzoran, ali do onda ni u čemu nije bio izvanredan, poseban.

U novicijatu sam mu se pridružio, jer su me starješine poslale godinu ranije u novicijat. Motivi, čini mi se, nisu bili za mene najpovoljniji: bojali su se za moje zvanje. Ni iz novicijata ne sjećam se ničeg posebnog o fra Anti, nego da je bio dobar, pobožan i uzoran. Tek u filozofiji, u Zaostrogu, ušao je on sa mnom u neki bliži dodir.

On je već tada bio sav duhovan i nastojao je vazda na šetnji s nekim razgovarati o duhovnim stvarima. Ja sam, naprotiv, volio slušati našega o. magistra fra Petra Grabića, koji bi nam za vrijeme šetnje pričao o raznim crkvenim, kulturnim i političkim pitanjima kod nas i u svijetu. Ali kad nije bilo magistra s nama fra Ante bi pristupio k meni i još kojemu i stao pripovijedati što je toga dana duhovno čitao. Meni to nije baš bilo ugodno, ali sam ipak s njim razgovarao: »od nevolje činio kreposno djelo.« I to je bivalo mnogo puta u filozofiji i teologiji u Makarskoj. Kad sada na to mislim zahvaljujem Bogu da me je preko fra Ante privlačio k sebi, jer sam bio rastrešenjak.

Ni u teologiji ne mogu zabilježiti što izvanredno o fra Anti, osim ove izvanredne sabranosti i pobožnosti. Inače je bio uzor i prvi u vršenju svih pravila i naredaba starijih. Njegovi posjeti Presvetom Sakramentu bili su češći nego nas drugih, a zahvale poslije svete Pricesti dulje nego li naše. Bio je slabunjava zdravlja, pače i podložan TBC, a koji put je i krv bacao. Ali uvijek ustrpljiv, blag i nasmješen.

Prije dovršene teologije ja sam napustio Makarsku i kroz život slijedio Martu i Petra, a fra Ante je vršio službu Marije i Ivana. Ostao je u Makarskoj kao podmagister klerika, a onda i magister sve do 1946. Te godine preselio se u Zagreb gdje je ostao do smrti u službi isповjednika, duhovnog savjetnika i vođe duhovnih vježbi.

Tako smo se rastali a naši su životi pošli različitim pravcima. Ali ostali smo uvijek duhovni prijatelji i u duhovnoj vezi. Godišnje bismo se vidjeli po 3 ili 4 puta. Zadnjih godina redovito bi svojim kolegama pisao i podsjetio nas na naše redovničko zavjetovanje u Visovcu 17. IX. 1912., na sveto ređenje u Šibeniku 29. VII. 1967.

Kako se vidi, fra Ante je izvana živio jednoličnim životom magistra i isповjednika, pa će o njemu nešto više znati kazati njegovi gojenci i pokornici.

U težim problemima duše mnogi su dolazili k njemu na ispovijed: i kreposni i manje kreposni. Ali izgleda mi da je duhovno vodio samo one duše koje su bile na većem stupnju kreposti. Mnogo puta pitao je mene kao moralistu za savjet, pa iz tih savjetovanja razabirem da njegovo ispovijedanje nije bilo samo onih osoba koje se ispovijedaju svakih osam dana.

Fra Ante je provodio čisto duhovno-molitveni život. On je uzdizao »srce« k Bogu toliko da je moje uvjerenje da je on vrlo malo puta u svome životu učinio svojevoljni i promišljeni grijeh. Uzdizao je »pamet« k Bogu životom molitve, sabra-

nosti i Božje prisutnosti. To je bilo uočljivo iz njegovih čestih duhovnih uzdaha i trajne spremnosti da o Bogu razgovara.

I on i ja držali smo više puta duhovne vježbe i muškarcima, a osobito časnim sestrama. Meni se čini da sam ja učenje i zanimljivije govorio, ali on je skrušenije i sabranije. Svetije sestre voljeli su slušati njega, a manje svete radije su slušale moje duhovne vježbe. Ali sam opažao: kad je on držao duhovne vježbe, sestre su ostale barem neko vrijeme šutljive i sabrane, a iza mojih duhovnih vježbi nije toga bilo.

Njegova sabranost i molitva dnevno je sve više rasla i jačala. Ako nije bio što zaposlen, onda si ga sigurno našao u crkvi, pred Svetootajstvom, u molitvi i sabranosti. Pače, on nije prisustvovao razgovoru s braćom poslije objeda i večere, nego je kroz to vrijeme bio u crkvi. Ja sam stekao uvjerenje da je njemu postalo ugodnije biti u crkvi i moliti nego li vani s braćom razgovarati. Točka molitva urodila mu je pomalo i duhovnom ugodnošću i lakoćom u molitvi. Osim Božjega dara to je i sam psihološki plod »opetovanih čina« (repetiti actus), koji i sami rađaju krepost i lagodnost u molitvi.

Glasoviti Chautard u svojoj knjizi »Duša apostolskog djelovanja« — hrvatski prijevod, Sarajevo 1926. — na str. 191 do 196 donosi devet raznih stadija duhovnoga života: 1) Otvrdnuće; 2) Kršćanstvo samo u spoljašnosti; 3) Osrednja pobožnost 4) Promjenljiva pobožnost; 5) Postojana pobožnost; 6) Gorljivost; 7) Relativna savršenost; 8) Savršenost i 9) Savršena svetost. Chautard opaža: »Dosta su rijetke duše koje pripadaju jednoj od ove dvije, dapače od tri zadnje nabrojene vrste.«

Ovu trećinu opisuje ovako: »Duša odlučno preduče nesavršenosti s velikom ljubavlju. Ona je u neprekidnom životu molitve i onda kad se podaje požrtvovnom apostolskom djelovanju. Žeđa za samozatajom, za posvemašnjim poniženjem, da se od svega otrgne, za ljubavi Božjom. Gladuje za Euharistijom i za nebom. Milosti od Boga ulivene, mistične molitve u raznim stupnjevima. Često pašiva čišćenja duše.«

Oznaka šestoga stupnja jest: laki grijeh nikada hotimičan, osim gdjegod iznenada ili samo napola svojevoljno. Živo kajanje i okajavanje djelima pokore.

Muslim da je fra Ante prekoračio šesti stupanj, da se nalazio barem na početku sedmoga. Velik dio njihovih štovatelja uvjeren su da se fra Ante nalazio na 9. stupnju Chantard-ova niza. Kollege smo, pa se nisam ispovijedao kod njega nego samo jedanput, a nije ni on kod mene već 2 ili 3 puta. Ali taj jedan put iskusio sam što je fra Ante kao ispovjednik. Jednom sam doživio prilično poniženje. Smatralo sam da nešto nije objektivno pa sam se nastojao opravdati. U tome stanju pošao sam fra Anti na ispovijed. On mi je samo tri puta ponovio: »Nemojte se opravdavati!« Ali je to izgovorio s takvim tonom da sam ja razumio kao da mi govoril: »Iako ni objektivno nis-

te krivi, ipak iz ljubavi prema Bogu nemojte se opravdavati. Pretrpite za ljubav Božju.« I to je tako na me djelovalo da kasnije svjesno nisam učinio baš tu istu pogrešku.

Kad sam kod ispovijedanja onda ču donijeti što su mi vjerodostojne osobe pripovijedale o njegovom pronicanju duša (scrutatio cordium). Jeden mi je svećenik pripovijedao kako su ga još kao klerika za vrijeme šetnje jednom mučile žalosne misli. Iste večeri ga je magister fra Ante upitao: »Šta si ono za vrijeme šetnje mislio?« Drugi mi je kazao kako je fra Ante otkrio jednu njegovu tajnu koju nikome nije htio saopćiti. A jedna časna sestra mi je saopćila kako se je jednom ispovijedala kod fra Ante. Kad je svršila svoje kazivanje, fra Ante ju je upitao: »Imate li još štogod?« — Nemam ništa», odgovorila je. On je opet upitao: »Imate li još štogod?« — »Nemam ništa« odgovorila je opet. A onda će fra Ante: »A šta ste ono toga i toga dana u toj prigodi mislili?« — »I morala sam priznati da sam se borila s nekim Božnjim nadahnucem, ali to nisam nikome, pa ni ispovjedniku, htjela kazati.« A fra Ante joj je to u duši pročitao. Jednom je fra Ante ostao nekoliko dana u Splitu. I tada sam zapazio da vrlo kasno dolazi na doručak. Upitao sam ga, zašto nije došao ranije, a on mi je odgovorio: »Znaš, poslije svete Pričesti za dulje vremena osjećam neko posebno djelovanje Euharistije pa radi toga sam ostao u koru.« Ne znam da li je to bio neki »sapor eucharisticus« ili neki osjećaj prisutnosti Euharistijskog Isusa.

Kod fra Ante je bila najupadnija krepost: svesti indiferentnost. Ovo su na njemu zapazili svi koji god su snjim živjeli. Dogodilo se što dogodilo on je bio uvijek miran, uvijek vedro raspoložen, uvijek usidren u Bogu. — Jednom smo zajedno šetali. Na cesti se namjerimo na lokvu vode a da je nismo zapazili. I oba ugazimo u vodu. Ja sam mučke otresao vodu s noge, a fra Ante je odmah zavapio: »U ime Isusovo!« A meni to nije ni na pamet palo.

Gоворио је свети Franjo Saleški: »Nije ti grijeh ako se naljutiš radi opravданa razloga, ali je ipak najbolje да се никада не naljutiš.« Evo, fra Ante je dovre došao. Onaj sangvinični fra Ante који је мени dao zaušnicu за малу шалу, ето га мирно и стрпљиво подноси све увреде.

Kaže се о sv. Ignaciju да је од kolerika постао благ и ljubezan, а fra Ante је од sangvinika постао flegmatik — ili još bolje: uživao је свети mir. Neću nabrajati sve što други о njemu govore, то ће они сами opisati.

Ja sam ovdje iznio lične uspomene i lične refleksije o mome dobrom kolegi. Ja se nadam da je on već u vječnome pokolu па neka moli da ga i mi slijedimo u krepostima na zemlji, pa onda i u nagradi na nebesima.

Početkom svibnja 1922. došao sam u Imotski na oporavak poslije dulje bolesti. Tu je bio na oporavku i fra Ante Antić i još dva klerika. Fra Ante je bio već svećenik.

Poznajem fra Antu još kao klerika u Makar-

skoj. I onda su ga smatrali svecem. Neki su mi klerici pričali o fra Anti kako on uvijek krišom, i kao da se otimlje, znade očistiti sve nusprostori je u klerikatu. Ja sam još kao sjemeništarac više puta dolazio u Makarsku i ostajao po nekoliko dana u samostanu. Sjećam se fra Ante još iz tih dana. On je još bio klerik-bogoslov.

Kad sam bio u novicijatu, bio nam je »meštar« o. Vjenceslav Bilušić, a fra Ante Antić je bio neko vrijeme kao njegov pomoćnik.

Kad je fra Petar Grabić postao provincijal, naslijedio ga je u službi magistra klerika u Makarskoj fra Ante Antić. Koliko se sjećam meni je fra Ante bio magister samo dvije godine. Bio je vrlo ponizan. Kad bi mu neki oštiri klerik nešto govorio ili ga čak i ponizio svojim držanjem ili riječima, fra Ante bi ostao miran i ne bi ništa govorio samo bi uzdahnuo: »Hvala Bogu!« ili »Božje moj!« To se znalo dosta često ponoviti. Meni je bilo krivo što fra Ante nije oštirije nastupao, a sad mislim da je onako bilo bolje.

Sjećam se da mi je u svojoj sobi savjetovao i nagovarao me da poljubim zemlju (pod), da se tako vježbam u poniznosti. Često je govorio o Majci Mariji. Izgledalo mi je malo previše i zvali smo ga u šali »Majka Marija.«

Jednom sam prisutvovao razgovoru između, sada pokojnih, fra Ante Cikojevića i fra Petra Grabića. Fra Ante Cikojević je govorio: »Mali je Antić zaista svetac. Mislim da će se iza njegove smrti bez poteškoća moći podignuti kauza za njegovu beatifikaciju i kanonizaciju, jer pokazuje herojski stupanj kreposti.« Fra Petar Grabić na to je odgovorio: »Faktički, naša će Provincija imati duhovnog velikana koji nam svima može biti uzor.«

Mogu reći da kroz cijelo vrijeme dok sam bio s fra Antonom nisam vidio na njemu nikakve mane, a video sam samo kreposti i uvijek sam osjećao kao neko strahopočitanje prema njemu. Ako sam kada bio u stanju da bih u savjesti osjećao neku krivnju, bilo mi je teško doći u njegovu bližinu osjećajući kao da on pozna tajne moje savjesti.

Pričala mi je neka ženska osoba koja je bila neko vrijeme u bliskom saobraćaju s fra Antonom, a nije se kod njega ispovijedala niti je bila baš skrupuloznog vladanja, da ju je fra Ante na zgodan način pozivao na ispovijed. Ona je odgovarala da ima drugog ispovjednika. Jednom, joj je zgodom otvoreno rekao: »Hoćeće li da Vam otkrijem tajne Vaše savjesti?« Ona to nije htjela. Stvarno, ta je osoba ostala na niskim granama duhovnoga života još dugo poslije toga razgovora. Kasnije je postala pobožnija i bolja.

Za sve ovo što sam naveo, mogao bih se zakleti da je sve istina!

Svaki se dan molim našem fra Anti, a nadam se da će se i on mene sjećati. Dok sam studirao u Rimu, često se obraćao na me za razne potrebe klerikata. Uvijek sam bio s njim u najboljim vezama.

Sumartin,

Fra Ivan Glibotić

Fra Antina poruka

Ja želim, da prije svega živiš sakramentalnim životom, da produbljuješ u sebi taj život. Tražim od tebe, kao otac, da se vlasništvo. Poglavar moraš poštivati radi Boga u njima, sestre ljubiti radi Boga koji je u njima. To je najvažnije. Želim, kao otac, da budeš bez mane, da sve bude u tebi sredeno, okrenuto samo prema jednom cilju — Bog!

Ti se moraš savršeno vladati, jer si Božja, jer si stan Božji, jer Bog stanuje u tebi.

Zato ti zabranjujem da bilo kome pripadaš osim Bogu. Ti nisi ničija — zapamti ovo! — ti si samo Božje vlasništvo. Ne smiješ prihvati nikakve duhovne veze. Bilo tko da ti se približi pa te zamoli za duhovno sestrinstvo... Reci: ja imam duhovno vodstvo, imam svoj put. Molit će se za Vas! To je sve, što smiješ učiniti. Ti nisi ni fra Antina — ti si Božja. Ako me Bog pozove k sebi, pa dobiješ novog duhovnog oca — nisi njegova, ti si Božja. Tebi Bog mora biti jedini dosta.

Ti imaš svoj put, ali si još dosta variabilna, nestalna, tvoj »ja« nosi još svoj naglasak, nisi obračunala sa starim čovjekom. Tvoja je pogreška u duhovnom životu, htjela bi odmah sve postići. A Bog daje svjetlo prema dobi. Kad budeš imala 60 godina, imat ćeš veče, drugačije svjetlo. Tako je Bog sa svima činio. Njemu se ne žuri, On polako radi. Ti stavljаш zapreke Bogu, milosti, u svojoj duši. A znaš koje su to zapreke? Tvoja nagla čud, narav, tvoj »ja«.

Znaš, kćerce, govorim ti kao otac, htio bih — kad bih mogao! — svući s tvoje duše sve što je naravno i želim te uvijek vidjeti nevinu i svetu. Budi jednostavna duša, sa svima prijazna, ali s nikim intimna. Vladaj se kraljevski, kako se dolikuje zaručnici Kristovoj. Zato bih želio da rasteš u bogoslovskim krepostima. Da tvoja vjera uvijek cvate, da bude velika i duboka, da prenaša gore. A tvoje ufanje da bude takovo, da možeš uvijek ostati mirna u volji Božjoj. Tvoja ljubav: da dnevno rasteš u ljubavi prema Bogu i čovjeku. Ti imaš ljubiti sve ljudi Isusovom ljubavlju.

Želim, dijete moje, da budeš mistična duša, da dodeš do mističnog sjedinjenja s Kristom.

Budi sveta, dijete moje, i vladaj se tako, da mogu kao otac blagosloviti svaki tvoj korak.

U fra Antinoj školi

Vi ste Njegovi svjedoci. Svjedočite svojom žrtvom, svojom andeoskom čistoćom za Njegovo Božanstvo. Svjedočite nesebičnom ljubavlju i pregaranjem za bližnjega, da je Isus Spasitelj svijeta...

* * *

Preporučite Isusu, da budemo s Njime apostoli i dostojni nosioci Njegove ljubavi i Njegovog dobrog savjeta...

*
Srce vaše ne smije se ni uz jedno stvorenevezati. Sv. jednostavnost neka vas resi i odlikuje u svemu. Ljubite sv. siromaštvo i sve suvišno odbacite od sebe...

*
Sve obavljajte s Marijom, u Mariji, po Mariji, naslijedujući Njezine kreposti...

*
Revno čuvajte sv. jedinstvo milosti, ljubavi u živoj vjeri i sv. ufanju sa Gospodinom, u Gospodinu i po Gospodinu — za Gospodina.

*
Počnimo Gospodinu služiti, jer još ništa nismo učinili.

*
Neka nas Duh Sveti uvede u veliku tajnu Presv. Trojstva. Neka nas Duh Sveti uvede u nutarnji život i udijeli nam svoje svete darove...

*
Izljevi su Njegove ljubavi veliki i puni svetih tajna i uvijek novih poziva, čežnja i uzdignuća. Mi ne smijemo stavljati zapreke Njegovoj darežljivosti i velikoj Njegovoj želji i odredbi, da nas u sebe pretvori, da više ne živimo mi nego On u nama...

*
Budite uvijek poslušni i puni pouzdanja u Gospodina, koji svaki posluh stostruko nagrađuje...

*
Budite djevica mudra, evanđeoska i nemojte se zadržavati kod lijepih, prolaznih, duhovnih utesaka i proživljavanja...

*
...Treba, da uzmete svoj dnevni križ i spremno, velikodušno slijedite Spasitelja...

*
...Svaki dan iz ruke Božje sve primati i u duhu vjere ići za Isusom. S Marijom voditi sve poslove i sve dužnosti...

*
Neka u duši i u srcu raste samo jedna želja: biti sveta, jer je naš Nebeski Otac svet i to od nas traži i očekuje...

*
Najglavnija vam je životna dužnost iskreni, ozbiljni, temeljiti duhovni život...

*
Nemojte se nikada protiviti Gospodinu kad vas zove na križ i kad od vas traži, da ga ponesete za Njim...

*
Sve izručite Nebeskoj Majci...

*
Sve u vama neka je prožeto sv. prisutnošću Božjom. Sve radite s Gospodinom, u Gospodinu, za Gospodina. Nigdje se ne smijete zaustavljati nego u sv. volji Božjoj...

*
Svaki križ neka vas sjedinjuje s propetim Zaručnikom i uvađa u Njegovo probodeno Srce...

*
Kad vas Gospodin kuša, ostavlja vas same bez podrške, bez osjetne obrane, pomoći, On je s vama, On je u vama. On hoće, da u Njemu ostanete u Nj se uzdate, Njega ljubite, od Njega sve očekujete premda ste ovdje sami i ništa ne vidite niti osjećate...

*
Isus je s Vama, u Vama, a Vi ste u Njemu i s Njime i sve radite za Nj.

*
Budite posve Božji! U vama neka vlada Božja ljubav i velika, djelotvorna, praktična, vedra ljubav prema bližnjemu...

*
...Dozvolite da Vas upozorim kao brat iz ljubavi i želje da se unaprijedi Vaš osobni duhovni život kao i duhovni život cijele Vaše svete zajednice.

*
Koliko možete budite duša molitve, rada i nutarnjeg duhovnog života. Na sebi duhovno radite u ovom pravcu: pred Gospodinom uvijek ponizni, poslušni na svaki glas milosti i vjerni na svaku dužnost. Velikodušni i spremni na svaki križ koji Gospodin na Vas pošalje. Kad god osjetite križ odmah se podložite svetoj volji Božjoj i sjedinite se s Gospodinom kao Isus govoreći: Ne moja volja, nego Tvoja volja neka bude, Gospodine!

*
Obzirom na svoju svetu zajednicu: često je obilazite, posebno sestre na župskim dvorovima i one koje su dalje od centra pa nemaju toliko duhovnih pomagala. Gdje god Vi dođete, donesite duhovnu obnovu i materinskom riječju podižite duhove, spajajte ih sa zajednicom, s poglavarima i uljevajte im novih snaga poticaja i osvježenja u njihov duhovni rad. Neka Vaša zajednica osjeti toplinu, revnost, brigu i neumorni trud svoje poglavarice, koja svima nosi mir i dobro, ljubav Božju, ljubav prema bližnjemu i ljubav prema Mariji...

Nepogrešivo je pravilo potpune savršenosti:
budi ponizan, i u čemu god se sam sebi dopadaš
— bježi od sebe!

*

U znak zahvalnosti Bogu na primljenim milostima po zagovoru našeg Dobrog Oca Antića Šaljem iznos od 500 Din za njegovu beatifikaciju. Preporučam se i nadalje u njegovu zaštitu.

Katica Vukasović — Baška (Krk)

*

Zahvala Ocu Antiću za primljene milosti

Moja kćerka Darinka Pleše, zaposlena u Njemačkoj, bila je operirana na žuci pred 7 godina. Poslije operacije neko vrijeme se osjećala dosta dobro, a onda su opet učestali teški, sve teži i teži, bolovi. Morala je opet u bolnicu. Nakon svestranih pregleda liječnici se nisu usudili ponovno rezati: »Ako vas otvorimo je traće vam prsnuti...« Liječili su je injekcijama.

Kad mi je kćerka to sve javila odmah sam se utekla Dobrom Ocu Antiću, molila sam se kod njegova groba, a na grob sam postavila kćerkinu maramicu, koju sam onda poslala kćeri da je stavi na bolesna jetra. Nakon malo vremena kćerka mi je pisala: »Draga majko, netom sam stavila maramicu na jetra odmah mi je bilo lakše i odmah sam mogla poći s drugim bolesnicima u salu i s njima jesti. Svi su bili iznenađeni. Sad se dobro osjeća. Molila sam se Ocu Antiću: ne želim biti potpuno zdrava, samo toliko da mogu raditi, pa makar me ponešto i bolilo! Kad god osjetim da se opet počnujavljati bolovi svaki put uzdahnem: »Oče Antiću, nemoj me zaboraviti...« I opet je sve dobro! U znak zahvalnosti na velikoj milosti koju sam dobila po zagovoru Oca Antića prilažem 50 DM.«

* * *

Dragi i добри мој Оče Antiću!

Molim za milost i tražim pomoć od tebe. Majka mi već dugo vremena boluje od glave i nikako da je izliječi. Molim Dobrog Oca Antića da joj pomogne te da ozdravi. Ne stanujem kod kuće, pa uz zagovor dajem malo ali od srca!

Janja

* * *

Kroz dulji niz godina bolovala sam na žuci. Prošle jeseni vraćajući se s jednog duljeg putovanja osjetila sam prve znakove žučnog napadaja. Uz svu pažnju, dijetu i uzimanje lijekova došlo je do teškog napadaja sa svim po-pratnim teškoćama, napose žestokim bolovima.

Zahvaljuju za primljene

ma. To teško, gotovo nesnosno stanje trajalo je punih 12 dana. Kroz to vrijeme dolazio je liječnik i davao mi injekcije za umirenje. Čim bi djelovanje injekcije prestalo bol bi se povratila. Nakon dvanaest dana liječnik nije viđio drugog izlaza, nego da me pošalje u bolnicu, na operaciju.

Kad je sestra trebala poći k liječniku po uputnicu za bolnicu, ja joj po nekom nutarnjem nadahnuću rekoh: »Sestro, idite Vi u sobu Oca Antića, zamolite ga, neka on pomogne, da se moja žuč smiri i da ne moram u bolnicu.«

Moja s. Leonija se na to nasmijala i gledala me s nekom sumnjom. »Idem, reče ona, i molit će da bude onako, kako Vi vjerujete!« Prije nego se s. Leonija povratila kući meni je bol počela jenjavati. Kad se ona o podne povratila, mene više nije bolilo.

To je bilo 6. prosinca 1971. U knjigu utiska s. Leonija je napisala:

»OĆE ANTIĆU, DAJ DA NAŠA S. PREDSTOJNICA NE IDE NA OPERACIJU!«

Iza toga nekoliko puta mi dolazile sestre s pitanjem da li me boli, uvijek je bio isti odgovor: ne!

Ja ne znam niti tvrdim da me je Otač Antić potpuno od te bolesti izlijeo, nisam ga to ni molila. Ali znam jedno, od tog vremena nisam još imala žučnih bolova niti teškoća.

Dobrom Ocu Antiću od srca hvala!

s. Beata

*

Predragi i dobri Oče Antiću!

Danas je tvoj imeni dan. Čestitam! Primi pozdrav moj. Ne bih mogla biti a da ne zahvalim na svemu onome što si učinio za mene. To je potreba moga srca koje je Gospodin tako zahvalno stvorio. Zato se ne ljuti na mene, ako toj potrebi srca i udovoljim. Činim to srdačno i iskreno.

Dobri Oče Antiću, izmoli mi od Duha Svetoga da budem nosilac milosti za svoju obitelj. Izmoli mi milost da živim za Isusa, za svoju obitelj i za interes svete Majke Crkve. Tu milost ponizno te molim. Bila bih sretna, da je dobijem. Također Te molim za Svetog Oca Papu, za biskupe, svećenike, da nam svima izmolis ljubav, duboku poniznost, blagost, strpljivost, predanje, jakost i svetost. To Te Oče Antiću, molim za cijeli svijet, a napose za našu slatku Hrvatsku. Živio svečar sa svetim Antunom i sa svim Antunima na svijetu!

S. S.

Ocu Antiću milosti

Već sam ostarila, imam preko 80 godina; dugo sam bolovala, teško trpjela... Utekoh se zagovoru Dobrog Oca Antića i sve su smetnje prestale. Zahvaljujem i šaljem prilog za kanonizaciju — 50 Din.

N. N. — Zlatar

* * *

Preporučila sam svoju majku Ocu Antiću. Do sada mislim da je O. Antić učinio čudo, a ako se medicinski ustanovi onda će ići Svetom Ocu Papi da ga odmah proglaši svecem. Ja se osobno po njegovom zagovoru također osjećam dobro.

Ako mojoj mami bude dobro godinu dana od početka bolesti doći će u Zagreb i donijeti na grob Oca Antića zavjetnu pločicu.

Zadar, 8. III. 1972.

D. B.

* * *

Velika me neprilika snašla. Nisam vidjela izlaza. Utekla sam se dobrom fra Anti i zamolila ga da mi pomogne. Već sutradan sve je bilo dobro i stvar riješena u moju korist.

U znak zahvalnosti poklanjam za potrebe Vicepostulature 1.000 Din.

Matilda Babić rođ. Sukanić — Zagreb

* * *

Bila sam u bolnici 56 dana, imala sam tešku operaciju, posve sam oslabila na očima, operacija me puno bacila u nemoć. Hvala Bogu koji mi daje snage da mogu vršiti njegovu svetu volju...

Imam više pisama od Oca fra Ante. Čuvam ih kao svetinju. Svaki dan se molim dobrom fra Anti i nadam se da će me njegov duh uvek pratiti u životu...

Za potrebe Vicepostulature šaljem prilog od 50 Din.

Marija Lapov — Zadar

*

U velikoj stisci molila sam se dobrom fra Anti. Pomogao mi je!

U znak zahvalnosti šaljem prilog od 50 Din.

Mila Antoš — Zagreb

Šaljem za list Dobri Otac Antić iznos od 70 Din sa željom i molitvom Gospodinu, da se širi u našem hrvatskom narodu štovanje njegovih izabranih sinova kao Lang, Stepinac i Antić. Poznavao sam Oca Antića kao uzorna čovjeka, skromnog i plemenitog svećenika.

Josip Carev, kanonik — Trogir

*

Prigodom obljetnice smrti našeg Dobrog Oca Antića šaljem u fond za beatifikaciju 50 Din s preporukom u zagovor.

Marija i Fina Stipetić — Split

*

FLORA KALEBIĆ javlja nam se ponovo. U prošlom broju Glasila objavili smo o sretno uspjejloj operaciji pluća njezine sestre, za koju se uticala u zagovor fra Ante Antića.

Sada nam javlja da se radilo o operaciji adenoma bronha (tumor na bronhu). Od operacije je već proteklo 4 mjeseca, sestra se dobro osjeća. Ponovno se zahvaljuje dobrom Ocu Antiću i nadalje stavlja pod njegovu zaštitu.

... o našem dobrom Antiću. Nekad, dok sam se kod njega isповijedala, nisam ni slutila, da se isповijedam jednom sveču. Bio je tako skroman, jednostavan u svojim savjetima, u svojoj skromnosti dao mi je za pokoru da izmolim jednu ili dvije desetice krunice na njegovu nakanu i to na povratku kući. Rekao mi je: »Za uzvrat ja će se moliti za Vašu djecu.« Baš sam neki dan rekla djeci: »Eto, niste ni slutili da za vas, moju djecu, moli jedan svećac.« A zapravo nisam ni ja znala. Samo, bilo mi je draga kada mi je to obećao.

Jednom sam prisustvovala sv. misi koju je služio na oltaru sv. Antuna. Stajala sam tako rekuć kod samog oltara. Za vrijeme pretvorbe, kada je podigao svetu hostiju, njegov uzdah: »Oh Isuse!« neću nikada zaboraviti. Ja sam u tom momentu mislila da on gleda Isusa svojim očima. A možda je tako i bilo. To me je jako potreslo i često se toga sjetim.

A sada, kada ga više nema među nama, molit će mu se kao jednom svetom čovjeku i da što skorije bude proglašen svetim i podignut na čast oltara.

Zagreb, 8. III. 1972.

Št. B.

Po zagovoru dobrog Fra Ante za primljene milosti zahvaljuje i šalje prilog od 20 Din

Gabrijela Feil — Zagreb

Iz knjige utisaka

Dragi pokojnici!

Zahvaljujem Ti za premnoga dobročinstva uđeljena klericima i ostalim članovima Kapucinske provincije, a naročito za Bogom nadahnute savjete koje sam kod Tebe uvijek našao. Čvrsto uvjeren, da si zamijeno sveti zemaljski život sa nebeskom slavom u krilu nebeskog Oca i nebeske Majke koju si tako žarko i postojano ljubio, preporučam i dalje u Tvoju molitvu i dobrotu sebe i cijelu Kapucinsku provinciju. Moli za nas da budemo pravi sinovi sv. Franje, da poput Tebe izvršujemo Božju volju i postignemo na zemlji što veći uspjeh na Božjoj njivi, konačni vječni cilj u nebu.

Fra Alojzije Novak
kapucinski provincial

*

Poštovani pater, bio je uistinu izabran sluga Božji, jer je bio inkarnacija Božje dobrote i ljubavi prema svim dušama. Moli za me, za sve moje, da budemo u svim časovima odraz Tvoje dobrote.

Zahvalna Nuca

*

Dobri Oče!

Nisi dočekao moje krštenje. Obećajem da će biti velika katolikinja i učiniti će sve što si tražio od mene. Hvala na pomoći!

Jedna muslimanka

*

Radujem se, jer na nebu imamo jednog svestrog oca i pomoćnika više. Neka nas trajno prati njegov blagoslov!

Z.

*

Dragi naš fra Ante!

Za života si mnogo ljubio, žrtvovaو i molio za svoju omladinu, iz neba nam možeš mnogo više pomoći. Molimo za Tvoj zagovor da ostanemo vjerni sinovi i kćeri svete Crkve i dostoјni članovi svoje drage domovine.

Molimo pomozi nam u svim potrebama, da ustrajemo do kraja i ostanemo vjerni svojim idealima.

Tvoja Hrvatska omladina
M. A.

* * *

Dragi Oče Ante, kao i nekoć napuštam Tvoju sobicu istinski zahvalan, utješen, ohrabren. Čvrsto vjerujem u moć tvoga zagovora i zaštite. Širit će riječi o Tebi, da se umnoži broj Tvojih štovatelja, a Ti učini da milost Gospodinova segne do sviju.

Tvoj P.

Oče Magistre!

Hvala Vam na uslišanoj molbi od 17. X. 1967. naime, na dobivenoj pomoći za potrebe ovog Svetišta M. B. Lurdske.

Preporučujem i dalje sve potrebe samostana i crkve i svih koji se Vama utječu.
Zagreb, 13. VI. 1968. O. Ivan Vuka, gvardijan

*

Sjećanje na Tebe — Tvoj revni i sveti život — uvijek je zov u nebo!
Zagreb, 11. XI. 1971. O. Jerko Lovrić

*

Slugo Božji! Mi smo slabici i grešni, a Ti Dobri Oče Antiću, bio si velik u životu, a sada si moćan pred Svetom Bogom. Zato Te molim, zagovaraj me i pomozi u svim teškoćama i tuzi srca. Posebno Te molim za obraćenje mojeg sina B. i njegove supruge K. — tamo u stranoj zemlji.

Hvala Ti za sve!

Zagreb, 11. II. 1972. Št. M.

*

Citala sam puno i slušala pričanja o ovom divnom slugi Božjem i tješitelju jadnih i nevoljnih. Da nema takvih divnih Hrvata i slugu Božjih, tko bi nas tješio?

Hvala ti, Gospe Lurdska, što si mi omogućila danas na tvoj blagdan, posredstvom tvoje štovateljice s. E. da posjetim ovu svetu sobu i vidim skromnost gdje je živio Otac Antić.

Zagreb, 11. 2. 1972. Zdenka

*

Sjećam se danas onog dana pred sedam godina kada smo u ovoj sobici prisustvovali tvojoj smrti...

A danas... Oče dobri, skupljaš nas oko sebe, da nas kao i uvijek odvedeš pred Isusa i Mariju, koji nam jedino mogu biti svjetlo u tami današnjice, na raskršćima života, u brigama svakidašnjice.

Oče, moli za nas!

Zagreb, 4. III. 1972. Sestra

*

Zahvaljujem Bogu na milosti da sam se danas našla ovdje. Dragi Oče Ante, kucam na Vaše dobro srce, koje se još uvijek osjeća među nama. Moli za naš narod da se vrati svome Bogu i da mu ostane vjeran. Preporučam ti obitelj u kojoj sam nikla i sve njene članove. Preporučam Tvome moćnom zagovoru i Družbu kojoj pripadam i cijeli Hrvatski narod. Moli se, moli za nas kod Gospodina.

Zagreb, 13. IV. 1972. s. A.

*

Jako, kako si nam potreban — sada više nego ikada, jer je mrak sve veći. Ne zaboravi nas ovdje, budi svjetlo u tami današnjice! Pomozi! Moli za nas!

S.

*

Dobri Oče!

Na dan Zlatnoga jubileja mojih roditelja Rudolfa i Marije (17. IV. 1972.) isprosi obilni blagoslov Božji na čitavu našu obitelj i moli za me.

Zahvaljuje s. Im.

IZ VICEPOSTULATURE

U fond Vicepostulata i za troškove beatifikacije doprinijeli su:

Anica Žerjav — Zagreb (50); Katarina Dorić — Osijek (50 za trošak beatifikacije a 50 za ozdravljenje tate); Božena Novosel — Zagreb (50); Bećika Bičanić — Zagreb (100); Danica Petričević — Zagreb (100); Desa Barić — Zadar (100); Mira Treurzić — Zagreb (50); Magda Hadžija — Našice (100); Lav Znidaršić — Zagreb (35); Jela Latin — Vodice (200); N. N. — Trogir (90); Katarina Papić — Zagreb (50); Anica Zidarić — Zagreb (50); Elvira Živković — Zagreb (20); Marica Petrinjak — Sudovac (200); Katica Jukić — Split (200); Marija Baturić — Pučišće (200); N. N. — Konjšićina (100); Vida Bevanda — Zagreb (10); Stana Dugandžić — Zagreb (10); M. B. — Zagreb (30); Marija Varjačić — Zagreb (100); Matija Lapov — Zadar (20); Fra Silvestar Aračić — Šibenik (300); Jelka Željko — Bruxelles (20 DM); Marija Švear — Dubrovnik (150); Franka Tomičić — Zagreb (90); Olga Polić — Zagreb (15); Josip Pauković — Varaždin (10); Marija Antolović — Wyhlen (50 DM); Katarina Rukavina — Zagreb (50); Katarina Papić — Zagreb (50); N. N. — Zagreb-Trnje (20 preporuča se za ozdravljenje); Marija Šneper-

ger — Zagreb (100); Draga Kovačević — Zagreb (200); B. Horvat — Zrenjanin (100 u znak zahvalnosti našem Dobrom Ocu Antiću); N. N. — Sombor (zahvaljuje za primljene milosti po zagovoru Oca Antića i šalje prilog 100); Dragica Ružić — Zlatar (10); N. N. — Zagreb (100); Zlata Petričević — Zagreb (10); Ivana Balić — Dobojski (100); Josip Kropek, kapelan — Šestine (100); Marija i Eda Brnčić — Zagreb (50); Fra Ljudevit Šonje — Orebić (150); Mara Glurić — Sombor (50 u znak zahvalnosti); Gabrijela Feil — Zagreb (20); Časne Šestre sv. Križa — Porat (50); Manda Žarnić — Brela (20); Anda Ribić — Brela (20); Marija Šošić — Brela (20); Franjka Tomičić — Zagreb (50); Miljenko Portada — Zagreb (100); A. M. — Zagreb (50); Zvonko Novosel, student — Zagreb (80); Marija Antolović — Wyhlen (50 DM); Jelena Sigeti — Daruvar (10); Ivanišević Ankica — Zagreb (50); N. N. — Zagreb (500); Mila Antoš — Zagreb (150 mjesечно); Jelka Crnjanin — Zagreb (50 mjesечно); Pepica Živičnjak — Zagreb (50 mjesечно); Treći Red kod Gospe Lurdske — Zagreb (50 mjesечно); Jelka Margeta — Zagreb (10 mjesечно); Marija Jemrić — Zagreb (2.000); Štefa Bauer — Zagreb (3.000); Milica Belošević — Zagreb (10); Ana Švigr — Zagreb (10).

NOVA KNJIGA

J. Šimunov

ŽELJAN BOGA

Osobni pristup fra Anti Antiću

Prigodom sedme obljetnice smrti Oca Antića Vicepostulatura je izdala brošuru pod gornjim naslovom. Opsegom malena, sadržajem bogata — tako se o knjižici izrazio jedan mladi župnik.

U uvodnim mislima pisac je istaknuo ono najbitnije što ga je privlačilo u pojavi suvremenog redovnika. Kaže: »On je bio čovjek: jednostavan, drag — svet«. A svetost, uzoran život jednostavnog redovnika privlači suvremenog čovjeka. To je osobna poruka pisca koji u nekoliko poglavljaja razmatra o fra Anti.

Zanimljivi su već po sebi naslovi tih poglavljaja: Bog prvi i jedini; Tvoj oslonac mora biti; Euharistija i Marija; Sveti živjeti — svetost promicati; Gospodina treba slijediti velikodušno; Franjevačko ozračje.

U svim poglavljima pisac je ostao svoj u stilu, izričaju, u svemu. Zanimljivo je, da je pisac svjetovnjak koji baš u ovim našim trenucima želi posvjedočiti vječne istine, silnu želu i potrebu za Bogom.

Brošuricu možete naručiti kod Vicepostulature uz cijenu od 5 Din. Štovateljima našega fra Ante toplo preporučujemo ovu brošuricu.

Za jednu veliku milost preporučujem se u zagovor sluge Božjeg fra Ante Antića, velikog štovatelja Majke Božje. Saljem za troškove kanonizacije 20 dolara.

N. N., Vancouver, Kanada

Zaveden je postupak da se fra Ante proglaši blaženim i svetim, imenovan Vicepostulator i u Zagrebu otvorena Vicepostulatura.

Molimo sve koji su poznavali fra Antu da nam pošalju što god imadu kao uspomenu: pisma, fotografije, bilješke, sličice... Isto tako molimo sve da nam pošalju svoja sjećanja, uspomene, razgovore s dobrim fra Antonom.

Štovatelji Oca Antića sastaju se svakog mjeseca u samostanskoj kapeli. Ovi sastanci održavaju se četvrtkom poslije prvoga petka. Slijedeći sastanci održat će se: 8. lipnja, 13. srpnja, 10. kolovoza, 7. rujna, 12. listopada.

Točna adresa:

Vicepostulatura
Vrbanićeva 35
41000 — Zagreb

Na ovu adresu treba slati sve što je u vezi s našim Ocem Antićem: bilješke, uspomene, fotografije, pisma, milosti dobivene po zagovoru Oca Antića, milodari, preplate....

„Naš dobri fra Ante“

Kratki životopis fra Ante Antića — napisao dr Damić, izdao Fra Roko Tomić, Zagreb, Varšavska 35. Cijena 5 dinara.

Ovo je već četvrti životopis izašao u šest godina nakon smrti svete uspomene redovnika franjevca i svećenika fra Ante Antića. Vrlo sažeto i zanimljivim stilom iznio je pisac životni put čovjeka naših dana, koji je u svom životu ostvario nauku Evanelja, koji je doista svima bio sve. Fino i nemetljivo vodi pisac čitaoca od djetinjstva sve do smrti, a kroz životopis provejava velika ljubav i sinovsko pouzdanje spram Majke Božje i Majke naše, u kojoj je pokojnik bio doista primjer i uzor.

Životopisu je pridodat niz misli i savjeta nadjenih u rukopisima ovog velikog sina svete Crkve i Hrvatskog naroda povezanih s Marijom.

Knjiga je izdana u duhu i vremenu Marijanskih Kongresa održanih u Zagrebu i Bistrici prošle godine.

Dobri otac Antić

Životopis napisao isusovac Ante Katalinić

Str. 150, cijena 5 Din

Zahvalni smo Božjoj Providnosti što je nama Hrvatima u ovim poslijekoncilskim godinama dala oca Antića, velikog realizatora žarke ljubavi prema Bogu i žarke ljubavi prema ljudima. Zar su te ljubavi, koje je nosio u sebi, bile dvije ljubavi? Ne! To je bila samo jedna ljubav. Pitate se: kako to? Čitajte životopis pa ćete razumjeti!

Kratki životopis oca fra Ante Antića

Napisao dr Natko Faranetić

Str. 64, cijena 5 Din

Tko želi upoznati život i rad o. fra Ante Antića ...

Tko želi doživjeti što bliže i neposrednije fra Antu ...

Tko želi naći u fra Anti svoj uzor ... rado će uzeti u ruke ovaj kratki životopis i na dušak će ga pročitati.

U današnje vrijeme trke, buke, žurbe, nemira i nesigurnosti lik fra Ante ižariva smirenost, spokojstvo, nadu, utjehu, sigurnost i radost.

Fra Ante je dijete sunca i vedrine, siromašni brat sv. Franje, ponizni naš suputnik i sudionik u našim nastojanjima i trkama, uvijek spremam pomoći, utješiti, podignuti i ohrabriti ...

U svijetu bez ljubavi fra Ante je bio glasnik vječne ljubavi, njezin najvjerniji tumač i nosilac.

J. Šimunov

Željan Boga

Osobni pristup fra Ante Antiću

Str. 52, cijena 5 Din

Narudžbe prima:

Vicepostulatura

Vrbanićeva 35

Zagreb

DOBRI OTAC ANTIĆ

Glasilo Vicepostulature

Izdaje: Franjevački Samostan
Vrbanićeva 35, Zagreb

Odgovorni urednik:

Fra Roko — Ivan Tomić
Vrbanićeva 35, Zagreb

Tehnički urednik

Vladimir Rozjan

Lektura:

s. Mariangela Žigrić

Korektura:

s. Nives Kuhar

Godišnja pretplata 10 d

Pojedini broj 2 d

Izlazi povremeno

Casopis izlazi dozvolom crkvenih i redovničkih vlasti.

Svakog prvog četvrtka u mjesecu služi se sveta Misa za sve prijatelje, dobročinitelje i suradnike Vicepostulature.

Za sve što se u ovom Glasilu navodi ili nazivlje »čudo«, »svetost«, »svetac« i slično to, u duhu crkvenih propisa, treba uzeti i razumjeti u našem običnom ljudskom načinu izražavanja. O svemu ovom izreći će konačni sud sv. Crkva.

Tisk: »Zrinski«, tiskarsko-izdavački zavod Čakovec, Globetka bb.